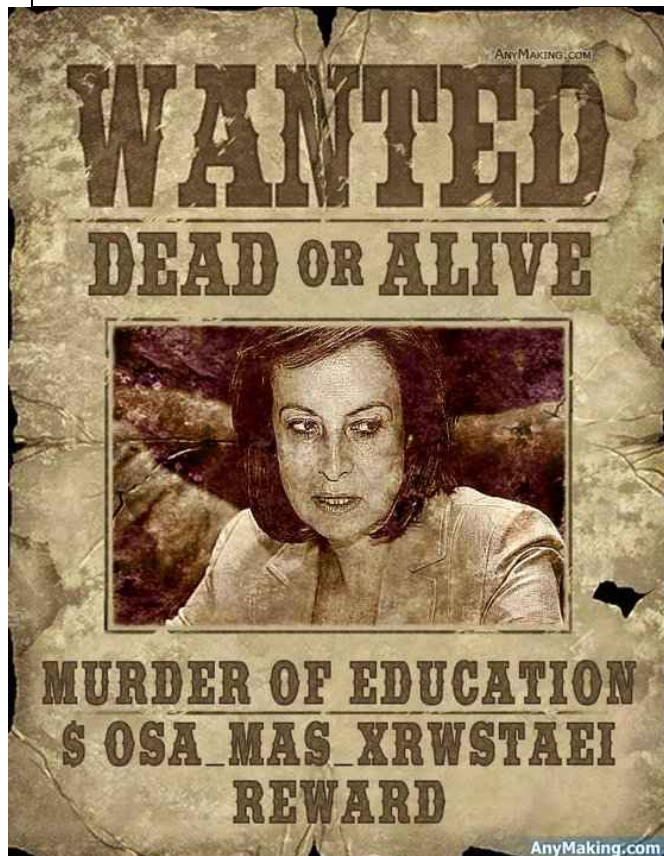

Την Τετάρτη 26/1 κλείνουμε τα σχολεία μας και συμμετέχουμε μαζικά ΟΛΟΙ και ΟΛΕΣ στην κινητοποίηση στο Υπουργείο παιδείας (στάση Νερατζιώτισσα) στις 13.00

ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Αντιπαιδαγωγική η λογική των συγχωνεύσεων των σχολείων

Γιγαντιαίας έκτασης αντιδραστική επέλαση στην εκπαίδευση επιχειρεί το υπουργείο παιδείας και η κυβέρνηση. Με όχημα μεγάλου εύρους συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολείων ελπίζει να αλλάξει το χάρτη της εκπαίδευσης. Εκμεταλλευόμενη την κρίση και εφαρμόζοντας το μνημόνιο, προωθεί σήμερα ότι με μένος προσπάθησαν αλλά απέτυχαν, οι κυβερνήσεις τα τελευταία 20 χρόνια. Οι σημερινές εξελίξεις γράφουν στην ούγια τους ΔΝΤ και Ε.Ε. αλλά και ΟΟΣΑ κι αγγλοσαξωνικό μοντέλο συντηρητικής αναδιάρθρωσης.

Το νέο εφιαλτικό εκπαιδευτικό τοπίο

Η εκπαίδευση αλλάζει. Γι' αυτό άλλωστε, οι εκτεταμένες συγχωνεύσεις και καταργήσεις συνοδεύονται από μια μεγάλη τομή στη διοικητική δομή της εκπαίδευσης ώστε να μπορεί να προωθηθεί το σχολείο της αγοράς.

Το σχολείο που χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό θέλουν να γίνει μια μακρινή ανάμνηση. Τη θέση του να πάρει το σχολείο που αναζητά και εξασφαλίζει το ίδιο τη χρηματοδότησή του είτε από τους γονείς είτε από τους χορηγούς είτε και από τους δύο.

Το σχολείο της γειτονιάς όπου σ' αυτό πήγαιναν οι μαθητές των περιοχών που βρίσκονταν στα όρια του, θέλουν να απαλειφθεί.

Τώρα τα όρια των σχολείων θέλουν να γίνουν πιο «ευρύχωρα». Να είναι εύκολες και νόμιμες οι μετακινήσεις του μαθητικού πληθυσμού από το ένα σχολείο στο άλλο ώστε να ευνοούνται οι συγχωνεύσεις και οι συμπτύξεις. Άλλωστε, δεν είναι μακριά από τις κυβερνητικές προθέσεις το κουπόνι του μαθητή όπου το σχολείο θα χρηματοδοτείται ανάλογα με τον αριθμό των μαθητών που θα έχει και ο μαθητής θα μπορεί να διαλέγει το σχολείο.

Δημιουργείται μια τεραστίων διαστάσεων συγκεντροποίηση και ασφυκτικός έλεγχος ώστε τίποτα απολύτως να μην μπορεί να ξεφύγει από τις βασικές κρατικές επιταγές. Η ηλεκτρονική κάρτα των σχολείων που καταγράφει ανά πάσα στιγμή ακόμα και την ανάσα της σχολικής μονάδας, οι υπερεξουσίες στο διευθυντή και η ελαχιστοποίηση των δικαιωμάτων του συλλόγου διδασκόντων, η αξιολόγηση και η χρηματοδότηση των σχολείων με βάση αυτή, η κατάργηση των οργανισμού εκδόσεων σχολικών βιβλίων και η κατάργηση του δωρεάν βιβλίου, το κουπόνι του μαθητή, οι συνεχείς μειώσεις στην επιχορήγηση των σχολικών επιτροπών και τελικά ο Καλλικράτης της εκπαίδευσης, όλα συνηγορούν στη δημιουργία ενός σχολείου εμπορικού κέντρου, με μαθητές πελάτες και εκπαιδευτικούς πωλητές που θα πρέπει να προσαρμόζεται στις απαιτήσεις και στις ανάγκες της αγοράς για να υπάρξει.

Στον αστερισμό του μνημονίου

Όλα αυτά γίνονται ακόμα σκληρότερα γιατί προωθούνται την εποχή ασφυκτικής λιτότητας και οικονομικού στραγγαλισμού των κοινωνικών δαπανών που επιβάλλει το μνημόνιο. Έτσι, οι συγχωνεύσεις-καταργήσεις γίνονται πρώτη επιλογή της κυβέρνησης μια και η μείωση του εκπαιδευτικού πληθυσμού απαιτεί εκτεταμένη μείωση των τμημάτων.

Σύμφωνα με το **νέο Μνημόνιο** (σελ. 43), η κυβέρνηση καλείται να συστήσει μέχρι τα τέλη Φεβρουαρίου "ανεξάρτητη ειδική ομάδα εκπαιδευτικής πολιτικής με στόχο την αύξηση της αποτελεσματικότητας του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος (πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση) και την αποτελεσματικότερη χρήση πόρων"! Στα πλαίσια αυτά **συγκροτεί ειδική "τρίοικα" για την εκπαίδευση, με αποστολή τη δραστική περικοπή της κρατικής επιδότησης.**

Οι ράμπο της εκπαίδευσης

Με τη συγκρότηση αυτής της ομάδας... κομάντος η **εκπαίδευση μπαίνει και τυπικά υπό την κηδεμονία του ΔΝΤ**, που πλέον θα αποφασίζει για τη λειτουργία της εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων με αυστηρώς λογιστικά κριτήρια. **Οι κομάντος της εκπαίδευσης καλούνται από τέλη Φεβρουαρίου να επιβάλουν με διαδικασίες - εξπρές το αποτελεσματικό σχολείο, που στη γλώσσα κυβέρνησης-Ε.Ε και ΔΝΤ ισοδυναμεί με το φτηνό αγοραίο σχολείο που θα αυτοχρηματοδοτείται, θα συνδέεται οργανικά με τις ανάγκες της τοπικής αγοράς, θα αξιολογείται συνεχώς και για όλα.**

Από τη δραματική εμπειρία των χωρών που τελούν υπό τους επαχθείς όρους προγραμμάτων σταθερότητας, η ομάδα αυτή θα αναλάβει να προωθήσει τις καταργήσεις των σχολείων, τη μείωση των θέσεων εργασίας με απολύσεις εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων συνδέοντας το μισθό των εκπαιδευτικών με τις επιδόσεις των μαθητών, την αύξηση του ωραρίου καθηγητών και δασκάλων, την κατάργηση κάθε θεσμού στήριξης της μαθησιακής προσπάθειας, τη δραστική μείωση των κονδυλίων για τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων. Από τη λαίλαπα αυτή, όπως διαφαίνεται από το πλαίσιο για την «αναδιάρθρωση της διοίκησης», δε θα γλιτώσει κανένα σχολείο, καθώς όλα θα πρέπει να αποδεικνύουν, μέσω της διαδικασίας της "κοινωνικής λογοδοσίας", ότι αξίζουν τα ψίχουλα της κρατικής χρηματοδότησης. Με άλλα λόγια, τα σχολεία θα φορτωθούν ευθύνες που εκ των προτέρων δε μπορούν να φέρουν σε πέρας και θα τιμωρηθούν (διαδικασίες αυτοαξιολόγησης και αξιολόγησης) επειδή δεν κατάφεραν αυτό που ήταν γνωστό ότι δε θα καταφέρουν.

Δημόσια διαβούλευση, το συντομότερο ανέκδοτο

Σε αυτά τα πλαίσια έρχεται και το κείμενο της «διαβούλευσης». **Λιγότερα σχολεία, λιγότερα «έξοδα-βλέπε δαπάνες», μεγαλύτερα τμήματα μαθητών - περισσότερα μαθησιακά ελλείμματα, εξαφανισμένοι αντισταθμιστικοί – υποστηρικτικοί θεσμοί, λιγότεροι εκπαιδευτικοί, εκπαιδευτικοί σε διαρκή ομηρία και περιπλάνηση αφού θα μειωθούν δραστικά οι οργανικές θέσεις άρα και η δυνατότητα για μεταθέσεις-αποσπάσεις. Αυτοί είναι οι στόχοι των συγχωνεύσεων – καταργήσεων σχολείων.**

Γιατί ποια είναι η παιδαγωγική λογική που επιβάλλει την αύξηση των μαθητών ανά τμήμα με τις συγχωνεύσεις; Γιατί είναι αντιπαιδαγωγικό να είναι 20 μαθητές ανά τμήμα στο δημοτικό 15 νήπια ανά τμήμα στη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή όπως απαιτούν γονείς και εκπαιδευτικοί;

Κι αυτό συνυπολογίζοντας:

α) την όλο και εντεινόμενη οικονομική κρίση και τη συνακόλουθη μεγέθυνση των κοινωνικών και μορφωτικών ανισοτήτων μεταξύ όλο και πιο διαφοροποιημένων μαθητών,

β) τη μεγάλη δυσκολία που παρουσιάζει η διδασκαλία των μαθημάτων του Δημοτικού με το αναλυτικό πρόγραμμα και τα νέα διδακτικά βιβλία (πληθωρική διδακτέα ύλη, μεγάλος βαθμός δυσκολίας των γνωστικών στοιχείων των βιβλίων, υψηλός βαθμός αφαίρεσης αρκετών από τις σχολικές γνώσεις).

γ) Τις έρευνες που αποδεικνύουν ότι το μικρό μέγεθος των σχολικών τμημάτων συμβάλλει σε καλύτερα σχολικά αποτελέσματα ελαχιστοποιεί τη σχολική αποτυχία, και ενισχύει παιδιά οικονομικών μεταναστών, κοινωνικά διαφοροποιημένα κ.λπ.

Σε ποια σχολεία θα στοιβαχτούν οι μαθητές; Στα ήδη υπάρχοντα με την ανύπαρκτη υλικοτεχνική υποδομή, την άσχημα κατάσταση των διδακτηρίων, τους ανεπαρκείς χώρους για τα παιδιά; Η λογική του υπουργείου ότι «ξεκινάμε και στην πορεία βλέπουμε το θέμα του κτηρίου και της διαμόρφωσης των αναγκαίων υποδομών» θα πρέπει ν' απορριφθεί, έχοντας κατά νου την εμπειρία των ολοήμερων το 1997 και τα αποτελέσματά της. Άλλωστε, την περίοδο της εξοντωτικής λιτότητας που διανύουμε, μόνο κτηριακές υποδομές δεν μπορούμε να ελπίζουμε.

Με ποια παιδαγωγικά κριτήρια θα επιβληθούν οι μετακινήσεις μαθητών; Τα χιλιομετρικά κριτήρια που θέτει το υπουργείο είναι τουλάχιστον απαράδεκτα. Εκτός αν θέλουν να περάσουμε από την εποχή της λειτουργικής ημιμάθειας στην εποχή της αμάθειας και της εγκατάλειψης των σχολείων από πολύ μικρή ηλικία.

Ένας νέος πόλεμος ξεκίνησε με θύμα ότι απέμεινε από τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση

Τα πολυδύναμα σχολικά κέντρα που οραματίζονται μέσα από τ σκονάκια αντιγραφής ξένων προτύπων οι «φωστήρες» της κυβέρνησης δεν υστερούν μόνο στο ζήτημα της σχολικής στέγης. Έχουν αποτύχει οικτρά και στις χώρες του εξωτερικού όπου εφαρμόστηκαν. **Η εμπειρία έχει δείξει ότι τέτοια σχολεία δημιουργούν απρόσωπο και χαοτικό σχολικό περιβάλλον, διαλύουν τις παιδαγωγικές σχέσεις μαθητών-εκπαιδευτικών και λειτουργούν αποσταθεροποιητικά στην ένταξη και μαθησιακή πορεία, ιδιαίτερα των νεοεισερχόμενων μαθητών στο δημοτικό σχολείο.**

Η εκπαίδευση εδώ και δεκαετίες είχε πάψει να είναι δημόσια και δωρεάν. Στο βαθμό που προχωρήσουν όλες αυτές οι αλλαγές θα διαλυθεί εντελώς. Γιατί με τη νέα αντίληψη τα σχολεία αντιμετωπίζονται ως «προβληματικές επιχειρήσεις».

Επικρατεί η λογική των οικονομικών δεικτών του κέρδους και τι ζημίας.

Όμως, **ζημιά είναι το σχολείο που κλείνει, το σχολείο που απορρίπτει, το σχολείο που διώχνει τους μαθητές του, το σχολείο που απαξιώνει τους δασκάλους του, το σχολείο που κονιορτοποιεί τη γνώση, το φτηνό, αγοραίο, αυταρχικό σχολείο που ονειρεύονται οι κρατούντες. Τα σχολεία έχουν ανάγκη από περισσότερα χρήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό, η εκπαίδευση δεν έχει ανάγκη τα επιτροπάτα των «σοφών αξιολογητών» που λυμαινούνται εκατομμύρια €...**

ο εκπαιδευτικός στη νέα πραγματικότητα

Είναι φανερό από την επίθεση που δέχεται ο κόσμος της εργασίας ότι κανένα εργασιακό δικαίωμα δεν θεωρείται πια δεδομένο. **Το νέο σχολείο απαιτεί έναν εκπαιδευτικό που θα εργάζεται σε ανασφαλές περιβάλλον ώστε να είναι «πρόθυμος» να υλοποιήσει όλες τις κρατικές εντολές. Η μείωση των οργανικών θέσεων λόγω των συγχωνεύσεων-καταργήσεων στρώνει το χαλί για να βρεθούν χιλιάδες εκπαιδευτικοί στη διάθεση των διευθύνσεων, με ότι μπορεί να σημάνει αυτό. Η δυνατότητα του υπουργείου να μετακινεί τους εκπαιδευτικούς όπου θεωρεί ότι υπάρχουν ανάγκες χωρίς «αγκυλωτικούς» περιορισμούς εξυπηρετείται στην εντέλεια με το νέο χάρτη. Άλλωστε, η εκτεταμένη επέκταση των σχολείων νέου αναμορφωμένου προγράμματος θα «απελευθερώσουν» χιλιάδες ώρες δασκάλων που θα χρειαστεί να καλυφθούν με συμπληρώσεις ωραρίου. Στο νέο τοπίο της ελαστικής εργασίας των αναπληρωτών πλήρους και μειωμένου ωραρίου, των ΕΣΠΑ, των ωρομισθίων, των απλήρωτων εκπαιδευτικών που μετακινούνται διαρκώς, της κατάργησης της μονιμότητας, της σύνδεσης του μισθού με την αξιολόγηση, της εντατικοποίησης, της αύξησης του ωραρίου, της δουλειάς ακόμα και κάποια απογεύματα (για να γίνουν σύλλογοι διδασκόντων, να δοθούν βαθμοί κ.λπ.), όλα συντελούν στην πειθάρχηση και χειραγώγηση των εκπαιδευτικών. Η κάθε εξουσία όταν δεν προσφέρει καρτό, δίνει βούρδουλα.**

Ο ρόλος των στελεχών εκπαίδευσης

Σε διπλασιασμό των σχολικών συμβούλων προχωρά το υπουργείο. Την εποχή της αξιολόγησης, ο μηχανισμός που θα την επιβλέπει και θα την επιβάλλει χρειάζεται να ενισχυθεί. Ταυτόχρονα, **ενισχύονται οι αρμοδιότητες των διευθυντών, σε βάρος των δικαιωμάτων των συλλόγων διδασκόντων ώστε να μην υπάρχουν παρεκκλίσεις από τις κεντρικές κατευθύνσεις.** Να μην σκοντάφτει π.χ. η σύμπτυξη σ' έναν ανυπάκουο σύλλογο αλλά να προωθείται από τους «πρόθυμους». Για να γίνει στέλεχος εκπαίδευσης, το κράτος απαιτεί να πουλήσει «σώμα και ψυχή».

Οι «πρόθυμοι» υπάρχουν και μέσα στο συνδικάτο

Και ενώ εξελίσσεται η κυβερνητική επιχείρηση για τη συνολική υποβάθμιση του δημόσιου δωρεάν σχολείου με την επωνυμία «νέο σχολείο – πρώτα ο μαθητής» με δραματική μείωση των δαπανών στο 2,75% και μεταφορά του κόστους στις οικογένειες των παιδιών μας, με αύξηση του αριθμού των 800 σχολείων της ατελείωτης 35άωρης παιδικής υπερεργασίας, με απόπειρα κατάργησης της μετεκπαίδευσης, με την εγκατάλειψη του νηπιαγωγείου, της ειδικής αγωγής και της ενισχυτικής διδασκαλίας, και την επέκταση της ελαστικής απλήρωτης εργασίας μέσα από προγράμματα ΕΣΠΑ, η **πλειοψηφία της ΔΟΕ συμμετείχε -χωρίς την παραμικρή έστω αντίδραση για τα μάτια του κόσμου- στη συνεδρίαση του κακόφημου ΕΣΥΠ,**

όπου η υπουργός Παιδείας παρουσίασε «το πλαίσιο των πολιτικών του υπουργείου» αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά τη θλιβερή συναινετική στάση τους στους αντια εκπαιδευτικούς μονόδρομους της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Γιατί αυτή η πλειοψηφία ανοίγει παραθυράκια στους σχεδιασμούς της κυβέρνησης για συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων όταν μιλά για «...ανάγκη συζήτησης για διορθωτικές κινήσεις», **τηρεί ένοχη σιωπή και προδοτική συναίνεση.**

Το κείμενο επιστρέφεται ως απαράδεκτο

Τη μάχη θα δώσουν οι πρωτοβάθμιοι σύλλογοι μαζί με τις ΕΛΜΕ και τους γονείς

Ο δρόμος για την εκπλήρωση του συμβολαίου θανάτου της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης δεν είναι στρωμένος με ροδοπέταλα για το υπουργείο. Γι' αυτό άλλωστε, ντύνει όλες τις αντιπαιδαγωγικές κι αντια εκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις με φαντεζί ενδυμασίες, όπως ψηφιακό σχολείο, βιβλίο... Γι' αυτό κρατά ως εφτασφράγιστο μυστικό τα ακριβή μέτρα που πρόκειται να πάρει. Γιατί γνωρίζει ότι τα σχέδια τους μπορούν να αναχαιτιστούν και να ανατραπούν.

Η δυναμική αντίδραση του εκπαιδευτικού κινήματος μαζί με τους γονείς έχουν κάθε δυνατότητα να τα αποτρέψουν.

Ο συντονισμός των συλλόγων, των ΕΛΜΕ, μαζί με τους γονείς πήραν την πρωτοβουλία για μια μεγάλη καμπάνια ενημέρωσης και αγωνιστικής αντίδρασης απέναντι στα σχέδια του Υπουργείου. Η μαχόμενη εκπαίδευση χρειάζεται να προχωρήσει σε συγκεντρώσεις γονιών σε όλα τα σχολεία, σε κοινές συσκέψεις ενημέρωσης και οργάνωσης της δράσης.

Αγωνιζόμαστε για:

Ενιαίο δωδεκάχρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο με δίχρονη προσχολική αγωγή

- Αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 15% του Γ.Κ.Π.
- Καμία κατάργηση-συγχώνευση σχολείων, τμημάτων και μετακίνηση μαθητών σε άλλα σχολεία
- Καθιέρωση ως 20 μαθητών ανά τμήμα στα δημοτικά και ως 15 μαθητών ανά τμήμα στα νηπιαγωγεία και στις Α', Β' τάξεις.
- Να καταργηθεί ο αντια εκπαιδευτικός νόμος 3848
- Μόνιμους μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών σε όλες τις θέσεις (δάσκαλοι, νηπιαγωγοί, εκπ/κοί ειδικοτήτων, γυμναστές, ειδική και αντισταθμιστική εκπαίδευση κλπ) και βοηθητικού προσωπικού ώστε να καλυφθούν ΤΩΡΑ οι πραγματικές ανάγκες.
- Ενίσχυση των δημόσιων δομών της ειδικής αγωγής. Τμήμα Ένταξης σε κάθε δημοτικό-νηπιαγωγείο

Μας φαίνονται ανίκητοι όταν είμαστε σκυφτοί

Όλοι μαζί μπορούμε